

VÁROSI RENDÉSZET

Nyírbátor alapvetően biztonságos város, ugyanakkor nem lehet nem észrevenni, hogy az elmúlt időszakban tapasztalhatunk olyan cselekményeket, amelyek legalábbis elbizonytalaníthatják az emberek közbiztonságra vonatkozó érzéseit.

Itt részben az újonnan megjelenő „kapucnisok”, a régen velünk lévő drogkérdéskör és mindig visszatérő szemetelésre, helyenként szeméthegekre gondolhatunk. A helyzeten – ha már a hatóságok nem tudnak megbirkózni a feladattal – egy önkormányzati rendészet felállításával akar javítani a nyírbátori önkormányzat. **Máté Antalt** az új szervezet megalakításáról, munkájáról **Nagy Miklós** kérdezte. **2-3. oldal**

Az ecsedi és somlyai ág egyesül: Báthori György és Báthory Anna házassága. Megyeri János szobrászművész alkotása a Várostitörténelmi sétányon

SPORTOLÓINK ARCKÉPCSARNOKA

ERDEI ZOLTÁN

Azt tartják, boldog ember az, aki egész életében azt csinálhatja, amit szeret. Ha ebből még meg is tud élni, az maga a mennyország! Nyírbátorban is van ilyen ember, méghozzá **Erdei Zoli**, vagy, ahogy mindenki hívja Cefa.

10. oldal

FEJLESZTÉSEK

Négymilliárd forint értékű fejlesztés, beruházás kivitelezése kezdődik meg idén Nyírbátorban. Ebben többek között az idősek lakóparkja, a felszín alatti víztározó, a Szénaréti területrendezés, a belvárosi játszótér és a bankudvar is szerepel.

5. oldal

IDŐSEK AKADÉMIÁJA

Az Idősügyi Kerekasztal márciusban a Holokauszt Nyírbátorban témakörben rendezti nyitott programját. Előadást tart **Tóth Sándor** nyugállományú honvéd ezredes. Az Idősek Akadémiájának március 5-én 15 órakor kezdődő rendezvényének helyszíne a Városi Galéria.

CIToyEN

Érdekes és izgalmas jelentésű kifejezés ez a rendszerváltás 35. évében. A jelentés sem feltétlenül közismert, miközben folyamatosan azt érezzük, hogy milyen nagy szükség is lenne a „citoyenekre”. Mert talán, sőt nem talán, hanem bizonyosan nem jutunk el idáig, ami ma keseríti s dühíti az életünket. De vajon csak a nagy, az országos ügyekben hiányoljuk ezeket a polgárokat, az „állampolgárokat”, ha ragaszkodni akarunk a kifejezés értelméhez, vagy pont és éppen a közvetlen környezetünkben lenne igazán szükség rájuk?

Erős a gyanúm, hogy éppen a kis, a helyi ügyekben kellene, kellett volna elkezdni ennek a magatartásnak a megtanulását, és akkor, szinte biztosra veszem, hogy akkor azt sem engedték volna, hogy országosan is (ami a lényegét illeti) jogfosztottakká váljunk. Gondoljuk csak végig, hogy mikor és miért fordítottuk el a fejünket, vagy tettünk úgy, mintha észre sem vennénk, hogy picit, vagy nem is annyira lényegtelen dolgokban nem pont a „nagykönyves demokrácia” szabályai szerint történtek a dolgok. **Folytatás a 9. oldalon**

VÁROSI RENDÉSZET

Nyírbátor alapvetően biztonságos város, ugyanakkor nem lehet nem észrevenni, hogy az elmúlt időszakban tapasztalhatunk olyan cselekményeket, amelyek legalábbis elbizonytalaníthatják az emberek közbiztonságra vonatkozó érzéseit. Itt részben az újonnan megjelenő „kapucnisok”, a régen velünk lévő drogkérdéskör és mindig visszatérő szemetelésre, helyenként szeméthegekre gondolhatunk. A helyzeten – ha már a hatóságok nem tudnak megbirkózni a feladattal – egy önkormányzati rendszert felállítással akar javítani a nyírbátori önkormányzat. Máté Antalt az új szervezet megalakításáról, munkájáról Nagy Miklós kérdezte.

– Már korábban többször is beszélünk arról, hogy idén – záros határidőn belül – önkormányzati rendszert szervez a város. Egyébként mi tette most sürgőssé, hogy az önkormányzat ennyire közvetlenül szeretne részt venni a város közbiztonságának javításában? Baj van ezen a területen?

– Ha nem lenne baj, akkor ez nem lenne téma. Már hónapok óta készítjük elő ennek a szervezetnek a megalakítását. Ugyanakkor nem árt tisztázni, hogy mit értünk közbiztonság alatt, és egyáltalán hol kell, hol tudunk beavatkozni önkormányzati eszközökkel. Ugyanakkor azt sem árt tisztázni, hogy bizonyos feladatok ellátásáért ki felel. Hiszen ez a terület, általában és konkrétan is elsősorban állami – hatósági ügy, a meglévő hatóságok pontosan behatárolt feladatkörével.

– Egyébként ma biztonságos, vagy nem biztonságos városnak számít-e Nyírbátor?

– Nyírbátor biztonságos város. Persze ez is relatív. Tudjuk, hogy vannak problémák, amelyekkel küzdünk, de ezek egy része inkább apróbb, bosszantóbb körülmények, s ezeket talán gyorsan és könnyebben tudjuk kezelni. Ugyanakkor van egy-két súlyosabbnak számító terület, amely már évek óta okoz gondot. Ilyen a drog, vagy a szemetelés, ami viszont akut probléma, és itt nekünk is be kell avatkoznunk.

– Hogy jutott arra a következtetésre, hogy a városnak kell megoldani, vagy besegíteni a megoldásba? Esetleg arra a következtetésre jutott, hogy az állami hatóságok túlságosan régen tolják maguk előtt a problémákat?

– Először meghatároztuk a problémákat. Megnéztük, hogy ezek milyen hatóságok feladatkörébe tartoznak – jellemzően egyik sem az önkormányzathoz tartozik –, és azt is megnéztük, hogyan tudunk ebbe úgy beszállni, hogy elmoz-

duljon a megoldás irányába a beavatkozás. Egyébként nem árt tisztázni, hogy mi nem szeretnénk – mert nem is tehetjük – átvenni mások feladatát. A felelősség továbbra is az állami hatóságokat terheli. A mi szempontunk az, hogy ezeken a problémákon legyünk végre úrrá, és egy sokkal jobb állapot alakuljon ki a mi közreműködésünkkel.

– Nem tart attól, hogy ezzel pont a városra húzzák a felelősséget, mert a városlakó majd azt gondolja, hogy az önkormányzati rendszerek kell megoldani mindent?

– Mi azt nézzük, hogy mit tudunk tenni a megoldás érdekében. Hol tudunk segíteni? Persze tudom, hogy ezzel az is jár, hogy majd bennünket is számon kérhetnek, de ez inkább csak serkentőleg fog majd hatni.

– Biztosan van valamilyen sorrend az akut ügyekről. Melyik van az első helyen?

– Az egyik kardinális kérdés a közterületek rendjének az ügye. Ilyenek a parkolás, szemetelés, köztisztaság, kukázók. Minden olyan együttélési szabály, amely a közterületek rendjére vonatkozik.

– Ezt nem nevezném erősen közbiztonsági problémának.

– Igaz, de a jövőben ebben a rendszerben kezeljük ezt is. A másik kiemelt probléma a droggal kapcsolatos ügyek. Ennek következményei, hogy a fogyasztók kis értékű bűncselekményeket is elkövetnek.

– Hogyan tud ebbe beavatkozni az önkormányzati rendszert, ami persze nem hatóság, azaz elég korlátosak az eszközei?

– Mi már évek óta, szisztematikusan építünk egy rendszert. Van térfigyelő kamerarendszerünk, van mezőéri szolgálatunk, van két közterület-felügyelőnk, van diszpécserközpontunk. Ezt alakítjuk át

azért, hogy minél több információt kapjunk. A jövőben közterület-felügyelők és mezőőrök járják a várost 0-24 órában folyamatosan. A rendőrséggel is szorosabb lesz az együttműködés. Anyagilag támogatjuk a rendőrséget, hogy minél több rendőr legyen a közterületen.

– Az önkormányzat fizet azért, hogy több rendőr járja Nyírbátor utcáit?

– Mi ezt úgy mondjuk, hogy támogatjuk a rendőrséget, hogy több rendőrt tudjanak járőrszolgálatba állítani.

– Mit várnak el a pénzért cserébe, hány rendőrrel legyen több az utcán?

– Ennek az egyeztetése most történik. Mindent a célok érdekében fogunk kialakítani. A droggal kapcsolatban nekünk az a feladatunk, hogy az összes, általunk megszerzett információt átadjuk a rendőrségnek.

– Eddig nem így volt?

– Eddig az információgyűjtés inkább esetleges volt.

– Akkor most hírszerzés lesz?

– Abban az értelemben igen, hogy itt nagyon érzékeny a jogszabályi mezsgye. Ebben nekünk tulajdonképpen nem is lehet feladatunk, mert ráadásul ez egy nagyon veszélyes terep.

– Pontosan ezért kell, kellene ezt (is) a rendőrségnek megoldani!

– Legyen világos: ezt a jövőben is rendőrségtől várjuk el. Nem mi keressük majd a drogdílereket, és nem is mi üldözzük majd ezeket az embereket. Az a tapasztalat, hogy nagyon sok információ kering. Ebben a körben mi a szemünket és a fülünket használjuk majd.

– A város bizonyos területén tehát lesznek általunk sem ismert emberek, akiknek az a dolguk, hogy elmondják, mit látnak és hallanak?

– Lesz ilyen. Félreértés ne essék, mi ezért nem adunk majd fizetést. Cserébe várunk egy viszonttájékoztatót, hogy ezek az információk hogyan hasznosultak.

– Mi a cél a drog területén? Kordában tartani, vagy vissza- és kiszorítani szeretnék?

– Ez egy nagyon hosszú folyamat. Nagy hangsúlyt fektetünk a tájékoztatásra, a megelőzésre. Fontos terület az iskolákban elvégzendő munka, és szintén nagy feladat a lakosság széleskörű tájékoztatása. Ezt vállaljuk. A rendőrségnek az itt kialakult droghálózat felszámolása a feladata. Ma igen széles körben ismert, hogy a drog itt van az utcákon, ott van az

iskolákban, de ezt le kell fékezni, és mindenképpen javítani kell a mai állapotokon. Létrehoztuk a KÉSZ-t az egyeztető fórumot, de ezután igazi tartalommal szeretnénk megtölteni.

– Valószínűleg még ma is félelem nélkül lehet végigmenni a város utcáin. De azért talán ebben is van romlás. Ez például hogy romlott el?

– Még mindig biztonságosak az utcáink, de már egyre több a csellengő, „kapucnis” fiatal, aki nem is biztos, hogy nyírbátori. Ezek a fiatalok egy ideje zaklatják a járókelőket, sőt, néha már ettől is durvább helyzetek alakultak ki. Erről is vannak információink. Azt akarjuk elérni, hogy közterületen ilyen atrocitások ne ériék az embereket. Az egyik oka a jelenségnek a társadalmi elszegényedés, a másik, hogy a drogfogyasztó fiatalok a pénz előteremtésére sok mindent megtesznek, s beszélnünk kell arról is, hogy egy ideje a városban működik egy állami gondoskodást nyújtó intézmény, ahonnan ki-be járkálnak a fiatalok. Őket nem nagyon tudjuk kontrollálni.

– S majd a jövőben ott áll egy közterület-felügyelő?

– Nyilván nem, de van egy kamerarendszerünk, s ezen figyeljük a közterületeket, s ha bármit látunk, a közterület-felügyelő ezután igazoltathat, a megfelelő helyre megteszi a jelzését. Ha ezután az intézmény nem tud változtatni a helyzeten, akkor megtaláljuk majd azt a hatóságot, amely valószínűleg megoldást tud hozni.

– Mennyi idő kell, hogy ezekben az ügyekben érzékelhető eredményt tapasztaljunk?

– Nem csináltunk még ilyet, ezért nem tudom időben behatárolni. Még azt sem tudom pontosan, milyen tevékenységünk lesz eredményes. Mindenesetre türelmet kérek a nyírbátoriaktól, és egyúttal a segítségüket is, ami az információkat illeti.

– Mi a megoldás a szeméttel, már-mint a kidobott, vagy illegálisan felhalmozott, sokszor veszélyes hulladéknak minősíthető szeméttel? Mi lesz új módszer?

– Kezdjük a közterületi helyzettel! Igyekszünk annyi szemétyűjtőt elhelyezni a közterületen, amennyi még ésszerű. Célirányosan figyelünk majd azokra a területekre, ahol a legnagyobb mennyiségben és leggyakrabban fordul elő a szeméttel. Ilyen a Bajcsy-Zsilinszky utca, az iskola környékén, ahol megpróbáljuk elérni, hogy a gyerekek se szórják

el a szemetet. Ez egy bosszantó, de talán a legkönnyebben megoldható gond. A külterületi szeméttelrakás már komolyabb ügy, és ebben nagyon szigorúak leszünk. Itt a kollégáktól azt kértem: tegyenek feljelentést, ha a vadkamerákon beazonosítható a szeméttelő kiléte. A neuralgikus pontokat folyamatosan figyeljük, és megtaláljuk ezeket az embereket. Itt nincs türelem, és a legszigorúbb büntetéseket fogjuk kiszabni.

– Volt már ilyen ügyben büntetés?

– Igen, volt. Nem egyszerű ezekben eljutni a büntetésig, mert a jogszabályok elég nehezzé teszik az eljárást, de nem fogunk ebben engedményeket tenni. Lesznek kamerafelvételeink.

– S akkor itt van a legsúlyosabb ügy, ami a szeméttelést illeti, amivel évtizede birkóznak, tartós eredmény nélkül.

– Kétségtelen, hogy a „vasúton túli” területeken, a magántelkeken felhalmozott, a folyamatosan felhalmozódó sze-

elszenvedők. A kettőt nem szabad összemossni. Van, aki pénzt kap azért, hogy a saját telkére bevigyük a szemetet, és van, aki nem tudja megakadályozni, hogy a telkére borítsák be a szemetet. Óriási különbség. Vannak telekhatárok, és, ha valaki vállalja, hogy kerítést épít, és rendezi, szeméttelmentesen tartja, gondozza a telkét, akkor ebben segítünk minden vasúton túl lakónak. Abban bízom, hogy így parcelláról parcellára, utcáról utcára rendezett környékké alakul az a rész is. Ha valaki elfogadja a segítséget, de nem tartja be a vállalását, akkor viszont őt is megbüntetjük. Ha ez a program beindul, és betartják a megállapodást, akkor van értelme megtisztítani a területet, de az adófizetők pénzét nem fogjuk csak úgy kiszórni.

– Mikor áll fel a városi rendészet?

– Március elsejével indulunk ezzel. Több állást hirdettünk. A következő egy hónapban eldől, hogyan működnek a folyamatok. Természetesen ebben fontos

mét. Itt vannak illegálisan működő „autóbontók”, vasazók és mások, s ezek az emberek a világ minden pontjára lerakják a szemetet. Irdatlan mennyiségű szeméttel képződik. A választás előtt **Hadházi** képviselő úrral volt egy vitás ügyünk, hogy a pályázati pénzből mennyiért szállítottunk el a területről szemetet. Elmondtam neki is, hogy ettől sokkal több pénzt is felhasználtunk, mert az önkormányzat is kiegészítette a saját költségvetéséből a szállítási költségeket. Ennek ellenére, ha – két évvel később vagyunk – kimegyünk oda, ismét csak tele van szeméttel a környék és a terület is.

Itt el kell érni, és már leültünk az új képviselővel, **Pál József** képviselőtársammal megbeszélni, hogy hogyan tudunk azokkal a lakosokkal együttműködve eredményt elérni, akik szintén a megoldásban érdekeltek. Hiszen vegyük észre, ott is vannak az elkövetők, és vannak az

szerepe lesz az információáramlásnak: a lakosság hogyan kap információt, illetve a lakosság mit és hol jelentsen be. Nem az a cél, hogy rögtön mindenkit megbüntessünk, de azt záros határidőn belül el akarjuk érni, hogy a vonatkozó szabályokat mindenki tartsa be, ha pedig ezután is megszegi, akkor majd jön a büntetés is. Májustól már például a zöldfelületen parkolók számíthatnak a „mikulás csomagra” a szélvédőn.

– Mekkora létszámmal indul a szervezet?

– Együttesen 10 ember lesz az utcákon, közterületeken 5-5 közterület-felügyelő és mezőőr ügyel majd a rendre. A hivatalban is lesz két munkatársunk, aki ezen dolgozik. A városvezetés részéről pedig **Polyák László** képviselőtársam koordinálja ezeket a feladatokat. Ez a szervezet, az utcai jelenlét 0-24 órás szolgálatot lát el.

LOMTALANÍTÁSI TÁJÉKOZTATÓ

Az Észak-Alföldi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye területén a lomtalanítást 2020. évtől házhoz menő lomtalanítás keretében végzi el.

A házhoz menő lomtalanítást az ingatlanhasználó csak a közszolgáltatóval előre egyeztetett időpontban, évente egy alkalommal, a felkínált időpontokból választva veheti igénybe.

Lomtalanításra történő bejelentkezés időszaka: 2025. február 1–március 31.

A szolgáltatást kizárólag a közszolgáltató nyilvántartásában szereplő, közszolgáltatási díj fizetésére kötelezett természetes személy ingatlanhasználó, valamint a társasház és a lakásszövetkezet veheti igénybe. A jogosultság feltételeinek meglétét az ÉAK Nonprofit Kft. munkatársai az igénylés során ellenőrzik.

Lomtalanítási időpont a naptárban jelölt lomtalanításra való bejelentkezés időszakában, legalább egy héttel a kiválasztott időpont előtt igényelhető az alábbi elérhetőségek egyikén:

- honlapon: www.eakhulladek.hu/ugyfelszolgalat/telepulesek menüpont alatt a vevőkód megadását követően a településnél megjelölt időpontokra regisztrálva
- e-mailben: lomtalanitas@eakhulladek.hu címen
- telefonon az ÉAK Nonprofit Kft. lomtalanítás bejelentő telefonos ügyfélvonalán +36 42/508 369 /3 menüpont

A hulladékok kizárólag az ingatlan telekhatárán belül (kapun belül) helyezhetők el, közterületre hulladék nem kerülhet.

A hulladékokat a kapu közelében célszerű elhelyezni a könnyebb kihordás érdekében. A lomhulladékot az ingatlanhasználónak vagy meghatalmazottjának kell átadnia. A lomtalanítás nagydarabos hulladékokra vonatkozik, de lehetőség van kis mennyiségben kisebb méretű hulladékok elszállítására is, amennyiben azok átlátszó zsákban, papírdobozban kerülnek átadásra. Munkatársaink a hulladékokat gépjárműre rakodják, és az igénylő az elszállítást aláírásával igazolja.

Lomtalanításkor átadható hulladékok:

- bútorok (asztal, szék, szekrény, ágy, szőnyeg, matrac stb.) szétszerelt, mozgatható állapotban
- műanyag medence, játékok, textil, ruhanemű zsákolt, dobozolt, kötegelt állapotban
- háztartásonként maximum 4 db személygépkocsi-, kérekpár-, illetve motorkerekpár-gumi

A szolgáltatás során ezek maximális mennyisége együttesen 2 m³ lehet. Amennyiben az ingatlannál a maximális mennyiségnél több lom kerülne átadásra, a szolgáltató a megrendelt (többlét) szolgáltatást megtagadja. A többlét lomok átadására a hulladékudvarokban van lehetőség, illetve elszállítását az ingatlantulajdonosok külön szolgáltatásként tudják megrendelni.

Lomtalanítás során nem kerülnek elszállításra az alábbi hulladékok:	Lehetőség a keletkező hulladékok kezelésére:
vegyesen gyűjtött települési hulladék	elszállítása szabvány gyűjtőedényből a naptárban jelölt járatnapokon
szelektíven gyűjthető hulladék (papír, műanyag hulladék), zöld hulladék/növényi hulladék, kerti hulladék	elszállítása szabvány gyűjtőedényből a naptárban jelölt járatnapokon, illetve hulladékudvarok igénybevétele
építési-bontási hulladékok	nyitott hulladékszállító konténer igénylésével, illetve hulladékudvarok igénybevétele
elektronikai hulladékok (hűtő, tévé, monitor, számítógép stb.)	új elektronikai berendezés vásárlása esetén a kereskedelmi egységnek történő átadás (internetes vásárlás esetén is), illetve hulladékudvarok igénybevétele
veszélyes hulladékok (festékek, vegyszerek, akkumulátorok, szárazelemek, festékpátronok, izzók, fénycsövek, gyógyszerek, fáradt olaj stb.)	szakhatósági engedéllyel rendelkező hulladékkezelőnek történő átadás, illetve hulladékudvarok igénybevétele
ipari-mezőgazdasági tevékenységből származó hulladék, folyékony, gáz halmazállapotú hulladék, gépjármű roncs, bontott autó alkatrészek, karosszériaelemek, szélvédő	szakhatósági engedéllyel rendelkező hulladékkezelőnek történő átadás

A lomtalanítási időpont meghatározása a belső járattevők figyelembevételével történik. A járatnap igény megjelölését követően jelzi vissza a közszolgáltató a tervezett gyűjtés időpontját.

A hulladék átadója, illetve annak előzetesen jelölt meghatalmazottja a lomtalanítás időpontjában köteles a helyszínen tartózkodni. Amennyiben az ingatlanhasználó részéről a közszolgáltatóval közösen egyeztetett időpontban nem történik

meg a lomhulladék átadása, és ezért a lomtalanítás meghiúsul, abban az esetben új időpont egyeztetés már nem lehetséges.

Felhívjuk figyelmüket, hogy a bejelentés nélkül történő hulladék közterületre történő kihelyezése illegális hulladéklerakásnak minősül, mely szabálysértési eljárás megindításával jár. A közterületre kihelyezett lomhulladékok nem kerülnek elszállításra!

FEJLESZTÉSEK: IDÉN NÉGYMILLIÁRD FORINT ÉRTÉKBEN FOLYNAK BERUHÁZÁSOK

Négymilliárd forint értékű fejlesztés, beruházás kivitelezése kezdődik meg idén Nyírbátorban. Ebben többek között az idősek lakóparkja, a felszín alatti víztározó, a Szénaréti területrendezés, a belvárosi játszótér és a bankudvar is szerepel.

letve válogató gépsort helyezünk el. Ősszel szeretnénk elkezdni az idősek lakóparkjának kiépítését. Amennyiben a költségvetésünk engedi, tervezzük a Csokonai utca második ütemének megépítését, hiszen az első ütem tavaly a szoci-

ális pályázatunk infrastrukturális részében már megépült” – mondta **Batai Árpád**, a Nyírbátori Polgármesteri Hivatal városfejlesztési csoportvezetője.

Az önkormányzat határon túli pályázatokat is benyújtott. „Egy szlovák-magyar Interreg Program pályázat csapadékvíz-hasznosításra épül, és ebben a pályázatban a Krúdy tömbbelsőben, a sporttelep környékén, a Szénarét melletti kis-bóni-szőlőben, illetve az idősothonnál is öntözőterületeket alakítunk ki. A másik határmenti pályázatunk a romániai Nagykárolyal valósul meg, amelyben a Nyírbátori Művelődési Központ energetikai felújítását célozzuk meg” – tette hozzá a csoportvezető. Megtudtuk, hogy a két határon túli pályázathoz uniós pénz kapcsolódik, a többi nagyrészt Terület- és Településfejlesztési Operatív programos pályázat, amely uniós pénzt és hazai támogatást is takar. Teljes mértékben saját finanszírozásból jönne létre az az idősek lakóparkjának kiépítése és a Csokonai utca felújításának a folytatása.

Polyák Dézi

„Idén indul el az a bankudvar belső területének a parkolóval történő kiépítése, illetve a parkoló végében a futsal csarnok megépítése, ezenkívül a Fáy-Munkácsy tömbbelsőben egy zöldfelület kialakítása, a Homokkert utca térségének és a Zrínyi utca-Tavaszi utca térségének a csapadékvíz-mentesítése. A Szociális Szolgálatnál jármű- és eszközbeszerzések lesznek. Terveztük még a fürdő energetikai fejlesztését is. Felújítunk két szociális önkormányzati bérlakást a Rákóczi, valamint az Akácfa utcán. Megkezdjük a Gazdaságfejlesztési projektben, a József Attila és a Coloplast utcának a folytatásában új utak kiépítését. Az Inkubátorház mellett egy hűtőházat il-

SZABAD SZEMMEL

Mindig érdekes összefüggésekre bukkanhat az ember, ha egy-egy történetet, cselekményt többféle szempontból vizsgál meg. Ha az éppen aktuális beszélgetésünket nézzük, akkor a három, vagy helyesebb, ha azt mondom, négyféle szempont garantáltan képes behozni új összefüggéseket, vagy megoldási javaslatokat, s itt most talán tekintsünk el attól, hogy ezek között mi lehet a realitás és mi a valóságtól elrugaszkodott. Mindenesetre a „civilekkel” folytatott beszélgetés már a televízióban is komoly érdeklődést keltett. A riporter **Nagy Miklós**.

Nagy Miklós: – Történt a belvárosban egy olyan kutyatámadás, amelyről sikerült riportot készítenem. Az attackban csak az a meglepő, hogy a belvárosban történt, mert közben az is kiderült, hogy sok hasonló támadásról beszélnek az emberek, sőt még a kutya gazdáját is meg tudnák nevezni. Más kérdés, hogy talán csak ebben az utóbbi esetben történt rendőrségi feljelentés, a többi ügy valahogy elsikkadt.

Szűcs Attila: – Az a véleményem, ha tudja valaki, hogy kié az utcán támadó eb, akkor azt a gazdát számon kell kérni, és szankcionálni kell! Az szankcionálás ne annyiból álljon, hogy ejnye-bejnye zárd be, hanem komolyan meg kell büntetni.

NM: – Nagyon nehéz és körülményes a tettenérés.

Bíró Ferenc: – Sajnos elég gyakran találkozom kóbor kutyaikkal, még a főtéren is. Amíg nincs semmi baj, addig nem is nagyon gondolkodunk, hogy kié az állat, de amikor balhé lesz, amikor megharap valakit, akkor nagyon dühösen keressük a gazdát is. Én még emlékszem, hogy annak idején működött a gyepmester, aki befogta a kóbor kutyaikat. Ha van, vagy lenne gyepmesterünk, akkor ki kell adni feladatként, hogy fogják be a kóbor kutyaikat. Az tényleg nem állapot, hogy a gyermekkel már a belvárosban sem lehet nyugodtan sétálni.

NM: – Ráadásul a befogott kutyaiban talán még a chipet is megtalálnák, és vele a gazda kilétére is fény derülne.

BF: – Ezt a kezelhetetlennek tűnő problémát talán ilyen egyszerűen is meg lehet oldani.

Csekő Sándor: – Erre mindenképpen kell megoldást találni! Akár az is jó, amit Feri mond. Én úgy gondolom, hogy érvényt kell szerezni a jognak. Az nem igaz, hogy ez sorozatban előfordul, de nincs rá megoldás. Pláne, ha chipezett kutyaikról van szó. Régebben az volt, hogy minden évben kellett vinni a kutya-

kat oltani. Ha ma is ez a gyakorlat, akkor azt nehezen tudom elképzelni, hogy egy ilyen közismert kutyáról az állatorvos ne tudná megmondani, hogy ki a gazdája.

NM: – Az a helyzet, hogy az állatorvos, ha nincs ott a támadásnál, nehezen mondhatja, hogy tudja, ki a tulajdonos.

CsS: – Jó, de az állatorvos akkor is tudja, hogy anno ki vitte el hozzá a kutját.

NM: – Nos, talán pont ezen információ miatt nem kellett a megmart hölgynek tetanusz injekciót felvenni, mert tudatták vele, hogy a támadó kutya megkapta a kötelező oltást.

Cs S: – Na, gyerekek! Valamit meg akarunk oldani, vagy nem akarunk megoldani? A rendőrségi feljelentés megtörtént, a rendőrök végezzék a dolgukat! Menjenek utána, hát ez a dolguk!

NM: – Kapucnis kóborló fiatalok. Az elmúlt hónapokban jelentek meg, s azóta már lassan a városképhez tartoznak azok a fiatalok, akik kapucnival a fejükön, csoportosan kóborolnak szinte a városban, s szólítják le az embereket. Legutóbb éppen a ti éttermetekben is volt affér, láttam, hogy háromszor is ki kellett küldeni a fiút, s a végén mégis az éppen ebédelő rendőrnek kellett beavatkozni. Tessék elképzelni a gyerekeket, az időseket, amikor szembe találkoznak egy ilyen társasággal!

BF: – A megoldás a rendőrség. Már az előbb is felvetődött a rendőrség szerepe. Ha én látom, vagy mi látjuk ezeket a csuklyás, vagy kapucnis gyerekeket az utcán, akkor valószínűleg a rendőrök is látják.

NM: – Ez igaz, és elmondja a rendőrfőnök, hogy előállítják őket, majd visszaviszik a megfelelő iskolába, de 20 perc múlva már ismét az utcán lesznek.

BF: – Igen. Megkötni sem lehet őket.

NM: – Állítólag másik településről is jönnek, direkt ide, Nyírbátorba. Egy másik eset, amikor egy kora hajnali futás közben, a tő körül, a ködből kivágó-

dott egy vékony magas alak, és elkapta a futó karját. Elmenekült, de erős sokk érte.

BF: – Ez katasztrófa. Ha innen nézzük, még többet kell tenni a biztonságunkért.

SzA: – Egy ilyen valóban szörnyű helyzet. A térségben a legnagyobb rendőri erő Nyírbátorban állomásozik, miközben éppen a városba nem jut elég rendőr.

NM: – Attila! Ki rendelkezik a rendőri állomány beosztásával és elosztásával? Nyilván az országos főkapitány, a megyét illetően a megyei főkapitány.

SzA: – Ez bizonyára így van, de van egy polgármesterünk, aki bennünket képviselve, lobbizhatna a nagyobb létszámmért.

CsS: – Ezt komolyan mondd?

SzA: – Miért? Nem lobbizhatna?

CsS: – Ez nem polgármesteri, hanem rendészeti feladat.

NM: – Itt muszáj elmondanom, hogy amióta Nyírbátorban vagyok, s ennek már a kilencedik éve, minden évben, amikor a rendőrségi beszámoló kerül a képviselő-testület napirendjére, s ott van a megyei és a városi rendőrkapitány, akkor Veres János is és a Máté Antal polgármester is igen nyomatékosan szólítja fel a rendőrség illetékeseit, hogy telepítsenek nagyobb rendőri erőt a városba, akiket aztán vezényeljenek ki a város közterületeire. Mostanában a városi kapitány is elmondja, kéri a létszám növelését, mert kevesen vannak. Nos, hol kellene még lobbizni?

SzA: – Megértettem, csak innentől kezdve a kérdés nem jó, mert mit tudunk ezzel tenni mi.

NM: – Én például el tudom képzelni, hogy a város kormánypárti országgyűlési képviselője talán – ha akarna – ebben tudna eredményt elérni. Ő mégiscsak közelebb van a tűzhez. Ebben az ügyben is félre kellene tenni a pártpolitikát, és összedolgozni az eredményért!

SzA: – Nem, egyáltalán nem szabad pártpolitikai alapon kezelni ezt az ügyet sem.

CsS: – Ez nem önkormányzati feladat. Az önkormányzatnak nem kompetenciája a közbiztonság megteremtése.

NM: – Miközben most mégis kénytelen erre a feladatra is vállalkozni. Önkormányzati rendészetet állítanak fel, hogy javítsák a közrendet, és az embe-

rek nagyobb biztonságban érezzék magukat az utcán is és az otthonaikban is.

CsS: – Persze. Kényszerhelyzetben van az önkormányzat, de ne feledkezünk el arról, hogy milyen jogosítványokkal rendelkezik egy rendőr, és hozzá képest mit tehet egy városi rendész.

NM: – Sándor! Ha van az utcán egy ember, akin egyenruha van, az már eleve biztonságot mutat.

BF: – Így van, sokszor már a mellényes polgárőr is elég.

CsS: – Ez valóban sokkal több, mint a semmi, és egyetértek és örülök, hogy ezt meglépi a város, de én ezzel együtt sem varrnám a polgármester felelősségébe.

Nagy Miklós interjúalanyai (balról jobbra): Csekő Sándor, Bíró Ferenc, Szűcs Attila

SzA: – Én sem a polgármestert akarom bántani, csak azt mondtam, hogy lobbizni kell a több rendőrért.

CsS: – Amikor mi kihívtuk a rendőröket, mert sokadszor nem volt hajlandó elmenni a srác és a srácok, akkor a rendőrök is azt mondták, hogy tudják ki. Tudják, hol lakik, és nem tudnak vele, velük mit csinálni, mert elszalad. Attila, ezt megérted?

SzA: – Persze, hogy megérttem.

CsS: Ne haragudjon már meg a világ, de ha tudja, hol lakik az a fiú, aki rendszeresen zaklat embereket, ami biztos, hogy törvénybe ütköző, vagyis valószínűleg bűn, s mégsem szankcionálják őket, az azért durva.

NM: – Még egy téma ide: A kutyatámadásnál, a nénit és a kutyáját egy olyan férfi mentette ki a szorult helyzetéből, aki arra ment az autójával. Meglátta, hogy mi történik, megállt, kiugrott a kocsijából és amúgy férfiasan elrugdosta a támadó kutyákat. Ez számára nem volt ismeretlen helyzet, mert az illető, Jóni József és a lánya Ketrin a

vasúton túli terület jó ismerője, és ott rendszeresen fenyegetik a gyerekeket kutyafalkák. Még szeretném ideemlenni azt is, hogy azon a területen már többször komoly erővel szedték össze a szemetet az önkormányzat szervezésében, és 40-50 kamionnal szállították el. Am újra kezd erősen elszemetesedni a terület. Lenne-e ötletetek, hogyan lehet egy picivel jobb helyzetet teremteni? Hogyan lehetne a fejekben rendet rakni, mert akkor talán a telkeken is rend lesz?

SzA: – A kutyás ügynél a gyeptes-teri szolgálatot mondtuk, hogy az ő rendszeres munkája sokat tudna segíteni, és jelentősen növelné a gyerekek biztonságát is.

BF: – A szeméttéma azért érdekes, mert a város nekirugaszkodott már többször is, és sok-sok milliót költött rá a közös kasszából. Azért dráma ez, mert közben a terület szomszédságában egy teljesen kulturált, más minőségű környezet kezd kialakulni. Itt a szénaréti lakóparkra gondolok. Nézzük meg, már elkészült a második komoly lakásfejlesztése az önkormányzatnak. A bérlakások után, hamarosan átadják a dolgozó lakásokat is, és ezt követően újabb építkezések is megkezdődnek. Már csak ezért is, de a vásártéren élők egy részének az igénye miatt is valahogy csak el kell érni, hogy ne halmozódjon tovább a szemét. Talán még az is jobb megoldás lenne, mint ami most van, ha kiteszünk nagy szemétyűjtő konténereket, akkor hátha nem az utcára, az üres telekre, hanem a gyűjtőbe raknák a szemetet.

NM: – Mi a Tulipán utcán is készítettünk riportokat, s persze máshol is a területen, de ebben az utcában olyan emberek élnek, akik nagy részének állandó munkája van. Talán pontosan

ezért a lakásaik és az udvaruk is pont olyan, mint a városban bármelyik másik, rendben tartott porta.

SzA: – Most arról beszélünk, hogy munkába integrálás? Az iskolával kellene kezdeni! Nem kellene elengedni a gyerekeket 14-15 éves koruktól, hogy kikerüljenek az iskolából.

NM: – Jelenleg 16 év az iskolaköteles korhatár, éppen ez a kormány vitte le ezt 18 évről.

SzA: – Ha szülni megy a leányzó, akkor már 14 évesen is elhagyja az iskolát. Valamilyen módon erre kellene hatást gyakorolni. Az persze meglehet, hogy ez kormányzati feladat, és nem önkormányzati feladat. Valószínűleg erre valamilyen szociális hálót is ki kell alakítani, ami az iskolában tartaná a gyerekeket. A roma életvitel persze, állítólag, teljesen másként működik, legalábbis ezt mondják. Azt mondják, hogy náluk természetes, ha a lányok 14 évesen férjhez mennek.

NM: – Ha persze ez a lány iskolába jár, és tanul, esetleg még továbbtanul, akkor egész biztosan nem akarna férjhez menni 14 évesen.

SzA: – Ezért mondom, hogy kezdjük az elején, és ha ezen az úton haladunk, akkor már arra sincs szükség, hogy munkába integráljuk ezeket az embereket, hiszen eleve dolgozni akarnak és a jobb életet akarnák.

CsS: – Itt kellene egy társadalmi egyetértés, és nem politikai különbségeket kellene feszegetni. Ez, akárcsak a bűnözés, nem pártpolitikai megoldást kíván. A politikai pártok nagyon kevés dologban tudnak egyetérteni, de ha ebben sem értenek egyet – ez már legalább 30 éve így van – akkor ezt a hatalmas gondot nem fogjuk megoldani. Én azt látom, hogy az elmúlt évtizedekben egyetlen párt sem állt elő igazi megoldással. Mindenki csak tolja maga előtt, és mindenki úgy tesz, mintha ez nem létezne, mert ez a könnyebb. Időnként befogják a szájukat ilyen-olyan segélyllyel, vagy valamilyen pénzzel, ami persze szavazatokat is hoz, de ezzel pont az ellenkező hatást érik el, ami a probléma megoldását illetné. Jelen politikusaink inkább a politikai haszonszerzésre törekednek, és nem a megoldásra. Nyilván úgy gondolják, hogy ez egy darázsférszek. Valószínűleg, ha a megoldás hozná a szavazatot, akkor már sokkal jobban állnánk.

KAKUKK: RÁCZ MIHÁLY AZ ÉV VENDÉGLŐSE

RÁCZ MIHÁLY, a Kakukk Étterem tulajdonosa lett 2024-ben az Év Vendéglőse.

A díjat 2001-ben alapította a Magyar Vendéglátók Ipartestülete (MVI). Az elismerést az kaphatja, akinek kiemelkedő a munkája minősége, szakmai magatartása és közéleti tevékenysége, szakmája szeretetével, tudásával példaképpül szolgál a felnövekvő generációknak és a pályatársaknak egyaránt.

A díjat az alapítása óta minden évben egy vendéglős kaphatja (egyedül 2021-ben nem adták át a díjat, a Covid-járvány miatt).

Az 50 éves Kakukk Étterem Nyírbátor legrégebben működő vendéglátóegysége, több évtizedes történetét rangos szakmai elismerések sora, kiváló vendéglátósok, valamint legendás ételek és történetek fémjelzik.

RÁCZ MIHÁLY életének 50 éve része a Kakukk: 1974-től mint az ÁFÉSZ vendéglátó üzemágának irányítója, később elnöke, majd az étterem vezetője. Az

étterem jelenleg családi vállalkozásként működik. Az édesapán kívül három gyermeke is aktívan vesz részt a Kakukk működtetésében.

Az étterem több alkalommal is elnyerte az ÁFEOSZ által alapított Kulturált Vendéglátó Egység táblát, birtokosa a FIPREGA és a Magyar Szakácsok és Cukrászok Szövetsége által adományozott Védnöki Táblának.

A Kakukk a székhelye a 2013-ban alakult Magyar Népi Ízörző Lovagrendnek, melynek nagymestere RÁCZ MIHÁLY.

Szakmai munkáját az értékes tradíciók megőrzése és folyamatos megújulás jellemzi, a vállalkozás rendszeresen részt vesz különböző hazai és nemzetközi gasztronómiai rendezvényeken, szakmai versenyeken, fesztiválokon,

RÁCZ MIHÁLY – Fotó: MVI

természetesen itt is számíthat munkatársaira, kollégáira. A megyében elsőként itt rendeztek mestervacsorát, melynek azóta is több alkalommal volt helyszíne a város főterén álló étterem.

RÁCZ MIHÁLY munkájáért több elismerésben részesült: Magyar Turizmus Minőségi Díj, Pro Urbe kitüntetés, Nyírbátorért Érdemérem, Magyar Gasztró-

nómiáért elismerés, elnyerte a Magyar Népi Ízörző Lovagrend Nagymestere címet is. A Magyar gasztrónómiáért érem tulajdonosa, Schnitta Sámuel díjjal kitüntetett szakember.

RÁCZ MIHÁLY büszke arra, hogy az étterem séfje a Bocus d'or verseny döntőjében szerepelt, a Magyarország ételle verseny fődíját pedig 2023-ban az ő séfjei hozták el.

We want
you

MSK
COVERTECH GROUP

Növekszünk és Önt keressük!

Szívesen dolgozna nemzetközi csapatban, változatos projekteken, folyamatos fejlődési lehetőségekkel?

Fontos Önnek a barátságos munkahelyi légkör egy stabil, jövőorientált családi vállalkozásnál?

Jelentkezzen hozzánk!

Elérhetőségünk
4300 Nyírbátor MSK tér 1
Tel.: +36 42 511 107
karrier@msk.hu · www.msk.hu
www.facebook.com/mskhungary

Az **MSK Hungary Gépgyártó Bt.** folyamatosan bővülő nyírbátori csapatába keressük új kollégáinkat különösen az alábbi pozíciókra:

- ▶ Villamosmérnök
- ▶ Stratégiai beszerző
- ▶ PLC programozó
- ▶ C# programozó
- ▶ Delphi programozó
- ▶ Karbantartás csoportvezető
- ▶ Forgácsoló üzem csoportvezető
- ▶ Karbantartó (Mechanikus/ Elektromos)
- ▶ Szerelő (Mechanikus/ Elektromos)
- ▶ Lakatos-Hegesztő
- ▶ CNC gépkezelő

Küldje el önéletrajzát a karrier@msk.hu-ra vagy adja le jelentkezését személyesen portánkra!

CITOYEN

Folytatás az 1. oldalról!

Mindegy is, hogy éppen egy lépcsőházi közösség ügyében történik, egy utca dolgairól, egy iskola belső rendjéről, vagy éppen egy utcai inzultusnál teszünk úgy, mintha nem érzékelnénk, vagy fogadjuk el az erősebb, a hangadók erőszakosságát, vagy éppen hisszük el – mert kényelmesebb – a hajánál előrangot magyarázatokat. Így rakódnak egymásra a kis, az apró ügyek, s végén nem hogy beleszólásunk nem lett, de valójában már jogfosztottakká is váltunk, mert mindig az volt, hogy „ez nem rám tartozik”. Mások mellett kiállni meg még kényelmetlenebb volt. S megérkeztünk 2025-be, s keressük a citoyeneket. Jutott eszembe, egy tulajdonképpen „piszlicsáré” ügy kapcsán.

Az ügy:

Az ügy teljesen nyilvánvaló, hogy bőven a sokadik, akár több tucat esetről is tudnak a jólétesültek.

A kutyatámadás:

Ez egy roppant egyszerű, nyilvánvaló történet. Egy idős hölgy sétáltatja házi kedvencét – szigorúan pórázon – a belvárosban. Megtámadja őket egy közepes és egy valamivel kisebb kóborló kutya. A pórázon lévő kistermetű kutya súlyos sérüléseket szenved, de a gazdája, az idős hölgy is. Csak annak köszönhető, hogy nagyobb tragédia nem történik, mert van egy ember, aki az autójából kiugorva közbeavatkozik, s megmenti őket. Csak halkán jegyezzük meg, állítólag pár méter távolságban többen álltak, de nem avatkoztak be. Ez is a citoyen, de még inkább az emberség

kérdése. Fotó, hír felkerül a Facebookra, s megindul a kommentzőn.

Látszólag

tehát mindenki mindent tud. Na, de ha ez így van, akkor miért nem sikerül megfékezni ezeket

az állatokat, illetve kényszeríteni, rábírnai a gazdájukat, hogy ezt az áldatlan és veszélyes helyzetet egyszer, s mindenkorra oldja, oldják meg?

Mert tudjuk, hogy nem sikerült, hiszen a kutyák azóta is okoztak már fájdalmat, riadalmat és galibát. Sőt. Bizony még egy érdekesség is napvilágra került. Egy tévés beszélgetésben **Szabó Sándor** állatorvos mondta a következőket: „Volt egy másik megsérült kutya is azóta. Szerencsére megszűnt a kisebb sérülésekkel. A második megtámadott kutya tulajdonosa azt mondta, amikor az orvosi beavatkozás költségeiről szólt a számlát megkapta, hogy neki a támadó kutyák gazdája a költségeit megtéríti!”

Nos, tehát egy esetben biztosan tudhatnánk, ha érdekelne valakit a bizonyosság, hogy ki a támadó-kóborló kutya gazdája. Már csak az a kérdés, hogy akarjuk-e tudni.

Vagy például a rendőrség akarja-e tudni, mert tudniillik az első, nyilvánosságban is szereplő sérült hölgy tett rendőrségi feljelentést. Vajon mit csinál a rendőrség? Hogy nyomoz, és mit derített ki? Kiket hallgatott meg? Eljutott-e már a támadó-kóborló kutya gazdájához? Ha nem, akkor az új információkat vajon felhasználta-e? Az itt fentebb leírtak hetek óta elhangzottak a Bátor Televízió műsorában.

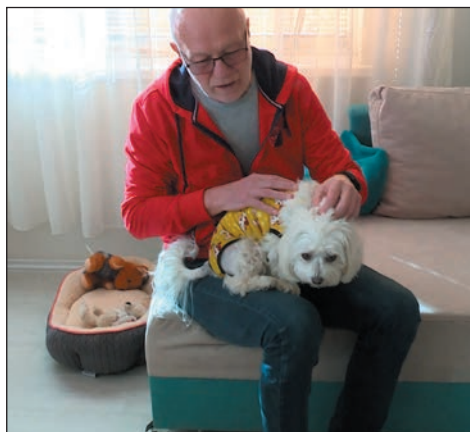
Na de az, hogy idáig fajult ez az ügy, egyáltalán nem csak a hatóságok inkompetenciája. Ezt az emberek hagyták idáig fajnálni. Az arc-

juk egy ilyen kis ügyért kiállni és segíteni megoldani, na azt nem. Egyelőre.

Máté Antal polgármester erről azt mondja: „Rá kell kényszeríteni a városlakókat egy olyan kutyatartási rendre, amit elvárunk magunktól és mindenki mástól is. Amennyiben erre a kutyatartók nem hajlandók, akkor elkerülhetetlen lesz a megbüntetésük. Ebben nincs kérdés, hiszen senki kutyája nem fenyegetheti ezután büntetlenül mások testi épségét. Ebben nagyon szigorúan járnak majd el...” – jelzi a polgármester, hogy a városházán is elfogyott a türelem.

Kedves városlakó, vegyük fel a telefont lehetőleg azonnal, és jelentsünk be minden kóbor ebet! Ezzel mindenkinek jót teszünk, s magunk is erősebb tagjai leszünk a közösségünknek.

Ezek végére még muszáj egy megjegyzést, vagy kérdést tenni. Vajon milyen tagja az egy település közösségének, aki a sok, de akár csak néhány durva eset után sem lép a nyilvánosság, vagyis a közösség elé, kér elnézést, és főleg tesz meg mindent azért, hogy ilyen támadások az ő állatai részéről soha többé ne történhessenek meg? Vajon hogyan tud ez a „kutyatartó”

az emberek szemébe nézni? Egyáltalán mit gondol saját magáról, az emberekről, erről a közösségről? Vagy neki teljesen mindegy, hogy éppen kit, mikor, hol ijeszt halálra, mar meg a kutyája, majd legfeljebb kifizeti a számlákat?

nélküli tömeg, amely mindent tud, de semmi megoldásában nem akar részt venni arcával felvállalva. Zsúrizni, azt mindenki szívesen vállalja a fotelből, de valamiért, mond-

Ne feledjük, először csak a „kis ügyek, a más ügye” esetén fordítjuk el a fejünket, s mire észrevesszük, már semmibe nem tudunk beleszólni!

N.M.

SPORTOLÓINK ARCKÉPCSARNOKA

ERDEI ZOLTÁN – CEFA

Azt tartják, boldog ember az, aki egész életében azt csinálhatja, amit szeret. Ha ebből még meg is tud élni, az maga a mennyország! Nyírbátorban is van ilyen ember, méghozzá **Erdei Zoli**, vagy, ahogy mindenki hívja **Cefa**.

1977-ben született Nyírbátorban, s szinte a születésétől a mai napig a futball tölti ki az életét. A Tavasz utca porában kezdődött, majd az Oktatási Centrumban folytatódott. **Ispán Sándor** testnevelő oktatta az alapokra. A labdával való barátsága hamar közismertté vált. Iskolák közötti mérkőzések, kiválasztók követték egymást. Egy ilyen nyíregyházi kiválasztón akadt meg rajta a szeme **Tóth János**nak, a kitűnő tanárnak, edzőnek, aki Nyíregyházára csábította. Így lett a nyíregyházi 14-es foci szakos iskola tanulója. Azt tudjuk, hogy aki Jani barátunk búvőkörébe kerül, sorsát el nem kerülheti. A 7. osztályt már Nyíregyházán kezdte. Ketten mentek, hiszen **Kovács Koxi**t is kiválasztották. Ott már egy osztályba járt **Marcsek Zolival**, **Feczkó Tamással**, de ott volt **Márton Pisti** is. Nem akármilyen társaság! Tanulmányait később a 107-esben folytatta, bútorasztalos lett.

Focizott a Szpári serdülő, majd ifi csapatban. A felnőtt csapatba kerülni szinte lehetetlen volt szabolcsi fiatalként. A komoly célokat megfogalmazó klubok igyekeztek hazai szinten jónevű edzőket szerződtetni, akik csapatra való játékost vittek magukkal – nagy pénzért, így a helyi fiatalokat legfeljebb ifi szinten foglalkoztatták. Zoli útja Nyírbéltekre vezetett. Egy fél évet húzott le ott, majd egy másik felet Nyírvasváriban.

Így már kellő tapasztalattal rendelkezve tért haza Nyírbátorba. Nem mellékesen a bátyja is a nyírbátori csapatnak volt futballistája. A nagyszerű rúgótechnikával bíró Cefa hamar közönségkedvenc lett. Szabadrúgásai messze földön híressé tették. Ha pedig valaki ismertté vált, jönnek a kérések. Kaposvárra vitték Marcsek Zolival együtt, s játszottak az NB/I B-s csapatban. Olyan társakkal, mint például **Rajcsi Péter** vagy **Balajcza Szabolcs**, az Újpest későbbi kiválóságai. Balatonlelle volt még jelentős állomás, ahol szintén szép tervet szövögettek, de az önkormányzati választás eredménye keresztülhúzta a számításokat. Hazajött Nyírbátorba, remek

NB/III-as csapatunkba, melynek **Németh Károly** volt az edzője. (Nem mellékesen, ő is Nyíregyházán, a 14-esben kezdte tanári, edzői pályafutását.)

Csapatunk évekig egyensúlyozott a lét és nemlét határán. A bizonytalanságot megunva, Zoli **Szegedi Gyurikával** együtt egy évig Fehérgyarmaton játszott. Majd három év a határszáron, Tiszabecsen. A volt játékostárs **Körmös Miki** hívta **Széplaki Norbival**, **Gergely Gabival** együtt. 2007-ben tértek haza Becsről, 2015-ig ismét hazai színekben rúgták a labdát és ingáztak a megyei I és NB/III között. Aztán úgy tűnt, hogy lassan vége lesz az aktív játéknak. Nem lett.

Lukács Tibi hosszú évekig volt a Nyírgyulaj edzője, erős keretük volt, többször is az NB/III-at célozták meg. Zolit is Gyulajba igazolta, négy évet töltött el itt. Közben a nyírbátori fociban furcsa események történtek. Csapatunkat kizárták az NB/III-ból, a klubot meg-

szüntették. Egy ilyen város, ahol évszázadostól is régebbi hagyományai vannak a focinak, nem lehet csapat nélkül. Az önkormányzat hatékony segítségével új klub alakult, új csapattal. Igen ám, de a szabályok értelmében egy új klubnak a legalsóbb szinten kell kezdeni a bajnokságot. A járási bajnokságban. (Még akkor is így van, ha megyei harmadik osztálynak nevezik.) Az előző klub játékosai elmentek, az utánpótlás romokban.

Az újrakezdés a már visszavonult játékosokkal történt. **Tóth Sziszka**, **Kovács Koxi**, **Kurucz Zoltán**, **Lengyel Leccsó**, **Vonza Feri**, **Székelyi Norbi** és persze Erdei Zoli adták a csapat gerincét. Edzőnek pedig jött **Unchiás Rémusz**. A kezdeti nehézségeket tetézte a járvány. Ennek ellenére a csapat évről évre osztályt lépett, ma már a megyei első osztály stabil csapata vagyunk a mezőny legfiatalabb átlagéletkorú keretével. Nincsenek nagy igazolások, a keret zöme nyírbátori vagy helyi kötődésű. Nem mellékesen pedig edzőjük Erdei Zoli immáron két éve, se-

gítője a volt játékostárs, **Tóth Tike**. Új alapokon az utánpótlás, az ott folyó munkát **Németh Károly** irányítja. Egészeben ez így ismét reményteljes jövőképet rajzol.

Még játékosként dolgozott a Gastornál tizenkét évig. Jelenleg

vállalkozásban a sportpálya fejlesztése, karbantartása a feladata. A pályára, mely **Kovács Kálmán** nevét vette fel, szinte rá sem lehet ismerni. Két füves és egy műfüves pálya áll rendelkezésre. A műfüves kispálya sátorborítást kapott, hamarosan kész lesz egy műfüves kispálya a volt bitumenes kézilabdapálya helyén, kifejezetten a városlakók számára. Van világítás, befedik a betonlelátót, vagyis terveznek, pályáznak, építenek, fejlesztenek.

Zoli szinte csak háltni jár haza. Az egészben az a csodálatos, hogy szereti azt, amit csinál. A csapatnál arra törekszik, hogy jó közösséget alkossanak, a pályán pedig rend legyen. Felesége **Imre Mónika** egyben a csapat fotósa, médiafelelőse. Erdei Zoli fontos tartozéka a nyírbátori sportpályának, a nyírbátori futballnak. Maradjon is az!

Baráti öleléssel:

Szabó Laci

SERDÜLŐ VÁLOGATOTT LETT MOLOS ESZTER

Ha a Molos Karcsi nevét sokan meghallják a városban, a boxhoz kapcsolják. Az ökölvívás, a kick-box, a thai box sportágakban elért eredményei okán emlegetjük Nyírbátor egyik büszkeségeként. A Molos családban a bokszt a minden. Egy sportos, küzdő és céltudatos közegben nőtt fel Karcsi húga, a 13 éves Molos Eszter, aki kezdetben még csak figyelemmel követte az edzéseket. A 2025 számára egy fordulópont, mivel korcsoportjának ökölvívó válogatott tagja lett.

A kezdetekről kérdeztem Esztert, akinek szerénynek tűnő jelleméből az ember elsőre nem is nézné ki, hogy kemény ütéseitől bizony sok fiú tarthatna. Ráadásul, ami számomra szembetűnő, hogy a kislányból egy formás testalkatú, izmos, edzett nagylány lett.

„Először apukám kezdett el járni edzésekre, utána a testvérem. Mindig mentem velük, kezdetben csak néha, majd folyamatosan, és megtetszett ez a sport. Hetedik osztályos vagyok, nyolc éve üzöm a boxot. Versenyezni csupán két éve kezdtem. Az ökölvívást szeret-

tésével. „Kellemes meglepetés volt, amikor jött az e-mail, hogy Esztert behívták az ökölvívó válogatottba. Vártunk erre már 2023 végétől. Jogot szerzett arra, hogy az országot nemzetközi versenyeken képviselje a női serdülő 40 kg súlycsoportban. A lányom kick-boxban is válogatott kerettag, ott is helyt kell állnia” – magyarázta Krisztián, a büszke apuka. „Innen már az ő dolga, hogy menyire lesz kitartó” – folytatta.

Na, de milyen út vezetett a válogatottsáig? Krisztián szerint ez kifejezetten nehéz volt, nagyon sok versenyen kellett indulnia Eszternek

bajnokságon. 2024-ben kezdett a magyar kupával, amit megnyert, ezután a Bornemisza Emlékversenyt, ami szintén egy jelentős megmérettetés az utánpótláskorúaknál. Voltak még más kisebb versenyek, „beesett” egy kick-box világkupa, világbajnokság, megnyerte a magyar bajnokságot, majd újra az Eger Kupát. Az idei évet

úgy kezdtek, hogy jött a Magyar Ökölvívó Szakszövetségtől a behívó a válogatottba” – foglalta össze Krisztián a lánya eddigi versenysportolói útját. Miközben hallgattam őt, azon gondolkodtam, hogy milyen elszántság van benne, fejben tart minden egyes versenyt, tudatosan tervezi gyermekei sportolói életét, és nemcsak szülő, de menedzserszerepet is betölt.

Eszter a versenyekre heti öt edzéssel és kiegészítő edzésekkel, többek között futással készül fel. Természetesen van saját edzésprogramja, amit édesapja állít össze. „Az edzéseket én vezetem, Eszternek a felkészülését, illetve a Raptor Gym Sportegyesület többi versenyzőjének a felkészülését is én irányítom. Vannak más edzők is, akik besegítenek a munkába. Minden gyerek, aki nálunk, a Raptor Gyemben sportol, mindenben indul versenyen. Nincs kifejezetten olyan, hogy valaki csak thai boxban, csak kick-boxban, hanem mindenki mind a három kategóriában indul, és úgy készítjük fel őket,

hogy ügyes legyen ökölvívásban, de állja meg a helyét a thai boxban és kick-boxban is. Szép eredményeket érünk el. Biztosítjuk a feltételeket – utaztatás, felszerelések –, de ehhez kellene a szülők is” – avatott be Krisztián a klub működésének néhány részletébe.

Nem tudtam kihagyni, hogy ne kérdezzem meg Esztertől, ki a példaképe. „A testvérem, Karcsi” – jelentette ki ifjú válogatottunk, miközben szemei szinte mosolyogtak. Bevallom, valahol éreztem, hogy nem is válaszolna mást. Kíváncsi voltam, szoktak-e gyakran egymás ellen boxolni. „Edzéseken igen, de változó, hogy mikor, ki nyer, általában én szoktam” – büszkélkedett. Engedékenyebb Eszter vagy netán erősebb, mint Karcsi? Nevetve mondta, hogy szerinte ő az erősebb.

Vajon számít-e az, hogy Eszter Molos Karcsi testvére? „Egyáltalán nem, mert a küzdősportoknál a teljesítmény számít. Karcsi neve, hogy már szerepelt kick-boxban, thai boxban, ökölvívásban, az nem jelent semmit. Esztert a saját eredménye és a munkája után hívták be a válogatottba. A thai box és a kick-box nem olimpiai sportágak, az ökölvívás pedig igen. Ebben a sportágban nagyobb esély van, hogy a sportolók az álmukat elérjék” – tette hozzá Krisztián.

Eszter célja, hogy a számára nagy jelentőségű versenyeken jól szerepeljen, azokról aranyérmekkel térjen haza, sőt, mi több, az ökölvívásban az olimpián szerepeljen. S, hogy miért érdemes sportolniuk a vele egykorú fiataloknak, arra azt felelte, fontos, hogy a tanulás mellett másban is legyen olyan cél, amit el szeretnének érni.

tem meg a boxok közül, ebben nincs rúgás, és tehetségesebbnek érzem magam” – mondta Eszter.

Az édesapja, **Molos Krisztián** igen sokat foglalkozik a gyermekeik felkészí-

ahhoz, hogy megismerjék őt. „2023-ban kezdtünk el az ökölvívással foglalkozni, abban az évben megnyerte az Eger Kupát, ami egy rangos verseny ebben a sportágban, utána győzött az utánpótlás magyar

HOBBIBÓL HIVATÁS

Szülek Máté január 1-jén, a nagyszabású Újévi koncerten vehette át a Nyírbátori Fúvószenekear „Év zenésze 2024” elismerését **Kasellák Zsolt** művészeti vezetőtől. Máté oszlopos tagja a fúvószenekearnak, tehetségére, aktív munkájára számít az együttes. Nemcsak több hangszeren játszik, énekel, hanem tanítja is a zenét a Nyírbátori Tinódi Sebestyén Alapfokú Művészeti Iskolában. Az eddigi zenei karrierjéről, a nyírbátori zenei életről kérdeztem.

– Mi járulhatott hozzá ahhoz, hogy te kapd meg a zenekartól ezt az elismerést?

– Nagy öröm volt számomra, de egyben meglepetés is, egyáltalán nem számítottam rá. Az év zenészt titkos szavazással választjuk meg. Mindenki szavazott valakire. Hogy most miért én lettem? Azt igazából nem tudom megmondani.

– Hogy csöppentél bele a Nyírbátori Fúvószenekear életébe?

– Amikor megérkeztünk Nyírbátorba, egyből felkerestem a karmestert. Akkor **Fazekas Misi** bácsihoz volt elérhetőségem, aki egyenesen továbbított **Kasellák Zsolthoz**, és felvettem vele a kapcsolatot. Amint elkezdtem Nyírbátorban élni, dolgozni, tanítani, egyből az első próbán már ott voltam a zenekar életében is.

– Mikor és hogyan kerültél Nyírbátorba?

– Nyírbátorban ez a harmadik tanévem. Rézfúvós tanár vagyok, itt tanítok a nyírbátori zeneiskolában trombitát, nagyon sok furulyás növendékem van, és egyéb rézfúvós hangszereken is tanítok. Emellett a református gyülekezeti életben is aktívan részt veszek, a gyülekezeti kórus tagja vagyok. A Nyírbátori Fúvószenekear egyik első trombitása vagyok, illetve a Bátor Brass Ensemble trombitása. A feleségemmel, **Szülek Flóriával** élünk itt. Nyírbátorban nagyon sok lehetőség van zenei élet szempontjából is. Mindig vannak programok, mindig van mire készülni, amiben csak tudok, részt veszek és segítek.

– Hogyan kerültél kapcsolatba a zenével? Mikor vettél először hangszerrel a kezébe és az melyik volt?

– A zenével második osztályos koromtól kezdve foglalkozom. Kárpátalján is – ahonnan származom – a tanároknak toborozni kell a gyerekeket. Szeptember elején bejött hozzánk az egyik tanár, és kérdezte a gyerekeket, hogy ki szeretne zeneiskolába járni. Mai napig

nem tudom, hogy miért – valószínűleg Isten vezetése volt akkor is már ez –, jelentkeztem, és egyből a trombitára.

– Mi volt a következő lépés?

– A mezőkaszonyi zeneiskolába jártam négy évig. Aztán a tanárom, akinél elkezdtem a trombitát, sajnos elhagyta a pályát, átkerültem egy másik tanárhoz, viszont ő Beregszászban tanított. A maradék néhány évemet a beregszászi zeneiskolában fejeztem be. Ott egyértelművé vált, hogy a zenei pályát választom. Az Ungvári Zádor Dezső Zenei Művészeti Szakközépiskolába felvételiztem, majd ott is végeztem. Egyértelmű volt, hogy nincs más út, csak a zene. Már eldöntöttem, hogy jó lenne az anyanyelvemen továbbtanulni, ezért nem Lembergbe, hanem a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karára felvételiztem, ahol 2021-ben végeztem. Mellette 2020-ban, a covid idején az egyetemi oktatás is félig-meddig online formában folyt, elkezdtem tanítani a beregszászi zeneiskolában. Ez két évig tartott, ezután kerültünk a feleségemmel Magyarországra, először Nyíregyházára, majd Máriapócsra, de ott nem volt református gyülekezet, ezért jártunk át Nyírbátorba – így kerültünk ide. Megismerkedtem **Fazekas** tiszteleteséssel, akik invitáltak engem a zeneiskolába, és segítettek, hogy elinduljon itt a zenei pályafutásom.

– Sok diákkal dolgozol.

– A zeneiskolában teljes állásban vagyok, huszonöt növendékem van, a legtöbb még furulyás. Van, akit már sikerült invitálnom a trombitára. Az a tapasztalatom, hogy nagyon sok gyerek először fél a trombitától, de aztán rájönnek, hogy nem olyan nehéz, csak a technikáját kell tudni. Az öcsémet elkísértem januárban Budapestre a Virtuózok tehetségkutatóra. Otthon mindig játszottam neki, négy éves korában a kezébe adtam a trombitát, elmagyaráztam, mit, hogy kell, és egyből meg tudta szólaltatni. Nagy tehetség. Most gitározni tanítom.

– Gondoltál arra, hogy zenekari zenész legyél?

– Korábban megfordult a fejemben, de mégis a tanári pályát választottam. Trombitán kívül játszom más hangszeren is. Van egy együttesünk, egy keresztény dicsőítő csapat, a Laudis Band, ami már idén tíz éves lesz. Minden tagja kárpátaljai. Nagyon sok felkérést kapunk. Trombitázok, énekelek, dobolok, ha kell, gitározok is, több oldalról is tudom alkalmazni a zenei talentumomat.

– Az Újévi koncerten volt egy zseniális szólód.

– Szárnykürtön játszottam el a My secret love song című dalt a fúvószenekear kíséretében. Kasellák Zsoltot kértem, mikor láttam az összeállítást, hogy ne a végére tegye ezt a darabot, mert nem kis kihívás egy ilyen koncertprogramot végigfűjni, és még a legvégén játszani egy szólót. Aztán mondta, hogy jó, persze. Közben megtudta, hogy én lettem az „Év zenésze”, és természetesen a legvégére hagyta, én csak utólag tudtam meg, hogy miért. A szóló előtt volt a díjátadás. Végül sikerült elfűjnom, próbáltam tartalékosan játszani, és nagy segítség volt, hogy **Nagy Zoltán** kollégám és **Németi János**, a Vikár Sándor Zeneiskola tanára is kíséretet adott az első szólóban.

– Mit nyújt számodra a zene?

– Hárman vagyunk testvérek. Én voltam az első, aki zenei pályára léptem. Engem követett a húgom, aki szintén zenetanár, most öcsém is zenét tanul, és bízom benne, hogy ő is ezt a pályát fogja választani.

Felemelő érzés, ha az ember azt csinálja, amit szeret, és a hobbija a szakmája is egyben.

Polyák Dézi

(Máté szólóját visszanezethetik a Bátor Média YouTube csatornáján az Újévi koncert 2025 című videóban.)

ORSZÁGOS DÖNTŐBEN A GIMNAZISTÁK

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcs-Ész Országos Tanulmányi Versenyén történelem tantárgyban a Bátho-

ry István Katolikus Óvoda, Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium tanulói kiemelkedően szerepeltek, ketten is a döntőbe jutottak az ország több száz középiskolása közül. A január 31-én, Budapesten megrendezett megmérettetésen **Szeles Fruzsina** 11. osztályos diák a 3. lett - felkészítője **Hauserné Csonka Éva**

Cserpák Marcell 12. osztályos tanuló az 5. - felkészítője **Barna Marcell**.

A döntőben a versenyzőknek prezentációt kellett bemutatniuk a hatalom és sport témában, Fruzsina előadásának címe „Panem et circenses, avagy Kenyeret és cirkuszt a népnek” volt, Cserpák

Marcell egy több korszakot átívelő vitéz család történetét mutatta be.

Polyák Dézi

ZENE, ÉLMÉNYEK, TEHETSÉGGONDOZÁS

A zeneiskola a 2024/25-ös tanév során is gazdag programkínálattal várja a zeneszerető közönséget. Az iskolánkban tanuló növendékek tehetségét különböző események és versenyek keretében mutatjuk be.

Az elmúlt hónapok kiemelt eseményei:

Szeptemberben a Bátor Esterházy keretében Érdi Tamás Liszt-díjas zongoraművész felemelő koncertjét hallhatta a közönség a Városháza Dísztermében.

Októberben a zene világnapja alkalmából növendékeink és tanáraink bölcsődében, óvodákban és általános iskolákban tartottak interaktív bemutatókat.

Novemberben intézményünk kezdeményezésére ismét megrendeztük a II. Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rézfúvós Minősítő versenyt, ahol iskolánk növendékei szép eredményeket értek el. A találkozón 5 intézmény 30 növendéke vett részt, amelyen a produkciókat szakmai zsűri értékelt.

A versenyt követő napokban Tiszafüreden kürtös szakmai napon vettek részt intézményünk diákjai, ahol tanárok és diákok egyaránt bővíthették tudásukat. Művészeti iskolánk drámapedagógusát, **Vona Évát** a Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti Tagozata kiemelkedő művészetpedagógiai tevékenységéért elismerő oklevélben részesítette.

Az év utolsó hónapja, a **december** mindig mozgalmas iskolánk életében. A növendékek decemberben karácsonyi hangversenyeken mutatták be tehetségüket. A III. Országos Online Kürtversenyen **Som Eszter** és **Molnár Emma** II. helyezést ért el, **Széplaki Olívia** pedig méltón képviselte zeneiskolánkat. Felkészítő tanárunk **Vitányi Farkas Tímea** volt.

A hangverseny zárásaként hagyományos karácsonyi éneket énekeltek a fellépők a közönséggel, s most is bensőséges hangulatot sikerült teremteni a várakozás, az ünnepre való ráhangolódás időszakában.

A **január** a Nyírbátori Fúvószenekar és a Bátor Mazsorett csoport lenyűgöző Újévi koncertjével indult, ahol az isko-

Az Adventi Hangverseny műsorát a Művészeti Iskola tanárai, diákjai, valamint a Tinódi Vegyeskar adta. Az est különlegessége volt Sárvári József zeneszerző BÁTOR KARÁCSONYA című művének ősbemutatója, amely a Tinódi Vegyeskórus felkérésére készült. Közreműködtek a Tinódi Vegyeskórus, a Bátor Brass Kvintett és a Kis Rigók kamarakö-

lánk növendékeiből álló Bátor Ifjú Fúvósok is képviselte magát.

Az új év vizsgameghallgatásokkal és szakmai eseményekkel folytatódott. Januárban tartották a zenei szakgimnáziumokban az előfelvételiket és a hangszeres meghallgatásokat a továbbtanulni vágyó diákok számára.

BŰVÖSVÖLGY

A Báthory István Katolikus Óvoda, Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium 12. D osztályos tanulói-
inak abban a szerencsében volt részük, hogy 2025. január 13-án ellátogathattak a Bűvösvölgybe. De mi is az pontosan? A Bűvösvölgyet a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) hozta létre az országban három helyszínen (Budapesten, Debre-

cenben, Sopronban), azzal a céllal, hogy élményszerű programmal támogassa a médiaértés oktatását. A három helyszín közül mi Debrecenbe utazhattunk, **Barna Marcell**, történelemszakos tanár úr kíséretében.

A program négy, egyórás részből állt. Az első három részben különböző foglalkozásokon vehettünk részt, amelyeket mindig egy beve-

volt a hangsúly. Felhívták a figyelmünket az interneten való ismerkedés veszélyeire egy olyan interaktív videó keretein belül, ahol a döntéseink befolyással lehettek a történet kimenetelére.

Összegezve: nagyon jól éreztük magunkat, olyan-nyira, hogy a megszabott egyórás időkeretet mindig nagyon nehéz volt betartani. A programok során felszabadulhattunk, és egy nem szokványos hétfői napot tölthetünk együtt.

Gáll Milos

12. D osztályos tanuló

zető videó megtekintésével indítottuk. A negyedik, egyben utolsó foglalkozáson a tudatos internet használaton

FELHÍVÁS NYUGDÍJAS PEDAGÓGUSOKNAK

Nyírbátor Város Önkormányzata felhívja a **tanár-, tanító- és övönösképző** intézetekben végzetek figyelmét arra, hogy a felsőoktatási intézmények 2025-ben is adományozhatnak **arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevelet** azoknak, akik oklevelüket **50, 60, 65, vagy 70** éve szereztek, és életpályájuk alapján közmegebecsülésnek örvendenek. A díszokleveleket **az érdekelteknek kell igényelni** a felsőoktatási intézménytől, vagy annak jogutódjától.

Az Önkormányzat a korábbi évekhez hasonlóan 2025-ben is segítséget nyújt a **nyírbátori lakóhellyel rendelkező nyugdíjas pedagógusoknak** a jubileumi díszoklevelük igénylésének ügyintézésében.

Az érintettek a díszoklevél adományozásával kapcsolatban felvilágosítást kérhetnek a Nyírbátori Polgármesteri Hivatalban (Majtényi Edit: edit.majtenyi@nyirbator.hu e-mail címen vagy telefonon: 42/281-042 / 145-ös mellék).

Kérjük, hogy ezzel kapcsolatos kérésüket **legkésőbb március 24. napjáig** jelezzék!

Nyírbátor Város Szociális Szolgálat

NAPSUGÁR BÖLCSŐDE

Nyírbátor, Zrínyi u.48.

06 42/ 281-854 nybbolcsi@nyirbator.hu

BÖLCSŐDEKÓSTOLGATÓ

Szeretettel várjuk az érdeklődő családokat!

Időpont: 2025.03.13. 16:30

Téma: tavaszi zsongás a bölcsődében

A csoportszobák csak váltócipőben látogathatóak!

Bodóné Erős Rózsa
intézményvezető

Nyíri Ágnes
bölcsődevezető

SZERELEM ABC

Csoportot várok. Szelíd derűvel újságolta a tanítónéni: megtanultuk az ABC-t, megyünk hozzád könyvtári órára.

Óriási dolog... Nekem az olvasás olyan, mint Juhász Gyulának az Ő Annája. Örök.

A betűk ismerete hatalom. Emlékszem, mikor megtanultam olvasni, a világ abban az időben csodás helyévé változott. Kiderült ugyanis, hogy NEM az van kiírva, a TV-ben, hogy „adásidő vége, le kell kapcsolni és lefeküdni aludni”, hanem az esti film címe. És hogy nem igaz, hogy már zárva van a bolt, csak azért van világítás, meg boltosok, mert leltár van. Az van itt kiírva. És a Túró Rudik mellé nem az volt írva, hogy lejárt a szavatosságuk, ezek olyan savanyúak, mint amit a múltkor ettem otthon, azt, tudod, amit nem tudtunk a hűtőbe tenni, mert nem volt áram. És a krumplicsirmos zacskókra sincs ráírva, hogy „csípős, ez gyerekeknek nem finom”.

Mert! Amikor már tudsz olvasni, fura módon a bolt nyitva, a Túró Rudi rendben, a krumplicsirmos oké, az esti film pedig a világ legnagyobb bulija. Olvasás helyett.

„Az évek jöttek, mentek, elmaradtál

Emlékeimből lassan, elfakult

Arcképed a szívemben, elmosódott

A vállaidnak íve, elszuhant

A hangod és én nem mentem utánad

Az élet egyre mélyebb erdejében.”

Aztán évek, évtizedek telnek el a naaagy felismerések idejétől, és valahogy megkopik a csoda. Nem szeretsz tévézni. Untat. És boltba járni sem az igazi...

„Ma már nyugodtan ejtem a neved ki,

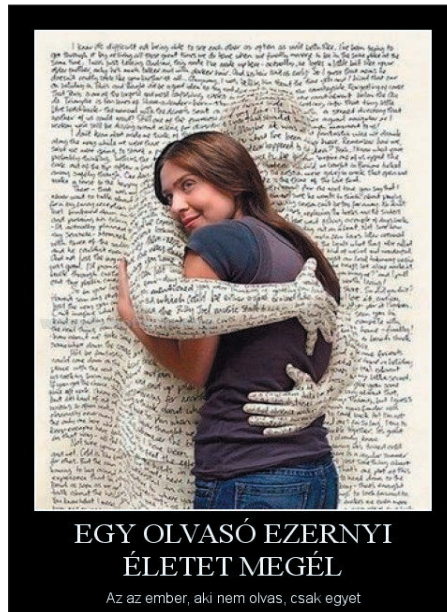
Ma már nem reszketek tekintetedre,

Ma már tudom, hogy egy voltál a sokból,

Hogy ifjúság bolondság”

De 50 felé már kicsit érettebb vagy. Egy igazi felnőtt. És a tévézéssel és a boltokkal való fura kapcsolatod egy teljesen élhető, konszolidált formát ölt. Nyilván eszedbe sem jut egy alufóliatekerccset suhogtatva mászkálni a sorok között, mintha lézerkardot tartanál, kárt téve

a boltban lévő 12 emberből 11 és félben... Mert megbököd, felkaron vágod, vagy felháborodást keltesz benne, mert a lézerkardot távcsőként használva vizslatod. Aztán persze rájössz, hogy a mutatóujjadra húzva meghosszabbíthatod vele az ujjadat, újabb himbálás, amivel a fűszerespolc kétharmadát átszervezed a szemben lévő sorba. Most már három eladó figyel, nyilván jólnevelten odébb-

állsz és a kávéknál bogarászol, elfelejtve a csodás ujjhosszabbítást, újabb károk, újabb felháborodás, zavarodban meg akarod vakarni az orrodát, itt jön a felismerés és az alufólia csodás módon visszaváltozik. Dobverővé. Mert a kígyózó sor unalmas és a feltornyozott négercősök vödröket ütögetve jobban telik az idő. Persze használ nekik a püfölés, pláne, hogy hangokat is adsz ki hozzá, így a felkiáltásra, hogy „aki kártyával akar fizetni, ide is jöhet” szétnyílik a tömeg, és inkább előreengednek. De ezt annak tudod be, hogy a fejed fölött Capituluszt kiabálva varázspálcával a kezében száguldasz előre, nagy mosollyal. Végül a harcedzett kardoddal, csendes méltósággal lovaggá ütöd az önkiszolgáló pénztárat – egyik

oldal, beolvasás, másik oldal – és ön-elégülten kisétálsz a káoszából. A blokkra nyíló kijárat hangjánál jön a felismerés: ja nem..., nem is ez..., a másik kell. A celofán. Ilyet nem használok.

Akkor mi maradt, a betűk szeretetéből? Hol az a hatalom?

„...ő de mégis

Ne hidd szívem, hogy ez hiába volt

És hogy egészen elmúlt, ő ne hidd!”

A naaaagy bevásárlás után futás a munkába, ahogy nyílik az ajtó, és megcsap a könyvillat... Na itt már tudod, hogy soha nem nyúlsz mellé. Biztonságban vagy. Rendben vagy. Nincsenek viláldzó fények, zaj. Nem akarsz más lenni. Csak egy olvasó, egy csodabirodalomban. Ahol Te vagy a lovag, a hős, a varázserejű főszereplő. Hát itt a hatalom.

„Mert benne élsz te minden félrecsúszott

Nyakkendőmben és elvétett szavamban

És minden eltévesztett köszönésben

És minden összetépett levelemben

És egész elhibázott életemben

Élsz és uralkodol örökkön, Amen.”

Gyere!

Éld át!

Olvasással az életed.

Szláma Gabriella

**Nyírbátor Város
Önkormányzatának Lapja**

Felelős kiadó:

Nyírbátor Város Önkormányzata,

Máté Antal polgármester.

Főszerkesztő: Nagy Miklós

info.batormedia@gmail.com

Szerkesztőség:

Nyírbátor, Szabadság tér 8–9.

Kulturális Központ földszint

Tel.: 42/291-865, 06-70/337-2587

Nyomdai előkészítés:

Talpas Design Grafikai Kft., Nyíregyháza

Készült Nyíregyházán,

a Grafit Nyomda „R” Kft. nyomdaüzemében

Felelős vezető: Ördögh J. Gábor

HU ISSN: 0864-7259

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a beküldött írásokat – a tartalom lényegi megváltoztatása nélkül – szerkesztett, rövidített formában közölje.

BÁTORIAK

közéleti beszélgetés Nagy Miklóssal.

CSÜTÖRTÖK 20:00 óra

Ismétlés:

Péntek 7:00, 14:00, Szombat 15:45, 21:45
Vasárnap 8:00, 15:00, 21:00

Tavasznnyító Bál

Helyszín:

**BETHLEN
SPORTCSARNOK**
(Nyírbátor, Füveskert utca 9.)

Időpont:

**2025.
MÁRCIUS 15.**
(szombat) 19.00

A hangulatért felelős: **BUDAI GYURI ÉS TÓTH BENCE**

Műsor: **VARGA FERI ÉS BALÁSSY BETTY**

A vacsorát a **KAKUKK ÉTTEREM** készíti.

A bálon büfé üzemel! A tombolavásárlással értékes nyeremények várják vendégeinket!

A belépő ára: **9000 Ft**

A TAVASZNYITÓ BÁL TELJES BEVÉTELÉVEL
A VÁROSI NYÁRI TÁBOROK FEJLESZTÉSÉT TÁMOGATJUK!

Jegyvásárlás: Nyírbátori Művelődési Központ
4300 Nyírbátor, Szabadság tér 8-9. /// +36-42/510-076
info.kulturaliskozpont@gmail.com /// www.kulturaliskozpont.com

A bál fővédnöke: **MÁTÉ ANTAL** polgármester

Szervező:

NYÍRBÁTOR VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

KULTURÁLIS KÖZPONT
NYÍRBÁTOR
www.kulturaliskozpont.com